

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

Визначальною є роль вчених НАН України у вирішенні низки важливих інженерно-технічних проблем, у розробці і створенні нової вимірювальної апаратури [4, с. 87].

Найважливіші завдання, що постали перед вченими – вивчення радіаційної ситуації навколо зруйнованого реактора та безпосередньо на ньому, здійснення дозиметричних досліджень. Науковцям НАН України довелося займатися й таким надзвичайно складним і відповідальним питанням, як захоронення радіоактивних відходів [5, с. 169]. Інститути НАН України від липня 1986 р. вирішували величезну наукову і суспільну проблему – будівництво над зруйнованим реактором об'єкта «Укриття». Основним науковим і практичним результатом діяльності об'єкта «Укриття» є те, що вдалося забезпечити поточну безпеку ядерного об'єкта протягом усього часу його існування.

Зусилля, що їх докладали колективи інститутів НАН України у подоланні наслідків катастрофи, інколи визначали їх подальшу долю. Так, від аварії на четвертому енергоблоці ЧАЕС бере початок історія створення Інституту сорбції та проблем ендоекології, а також Інституту проблем безпеки атомних електростанцій НАН України.

Діяльність установ НАН України на першому, найбільш напруженому і відповідальному періоді ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи у 1986-1987 рр. продемонструвала, що ця робота є надзвичайно складною, комплексною і довготривалою науковою проблемою національного і міжнародного масштабів, а усі основні зусилля з мінімізації наслідків аварії мають забезпечуватися повноцінним науковим обґрунтуванням і супроводом.

У ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС взяли участь 42 установи НАН України та майже 1200 співробітників, серед яких – понад 550 науковців [6]. З питань ліквідації наслідків аварії НАН України співпрацювала з 21 міністерством та відомством [7]. Масштаби лиха, яке сталося в 1986 р. в Україні і в світі, були істотно зменшені завдяки зусиллям українських вчених.

У вирішенні складних і відповідальних завдань українські вчені та спеціалісти демонстрували приклади не лише високого професіоналізму, а й справжнього героїзму та самовідданості.

Національна академія наук України зробила неоціненний внесок у вирішення проблем, що постали перед нашою державою після Чорнобильської катастрофи. Діяльність вчених НАН України, які працювали над мінімізацією та ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС, переконливо доводить, що тільки наукова думка і знання є умовою ефективного функціонування і розвитку держави.

Для України науково-технічна підтримка ядерної галузі залишається, як і раніше, надзвичайно актуальним завданням, а підтримка діяльності НАН України і наукової сфери має стати вищим пріоритетом держави.

Список використаних джерел:

1. Бар'яхтар В. Чорнобильська катастрофа: проблеми і рішення. Доповіді АН України. 1992. № 4. С. 150-162.
2. Барановська Н. Про деякі аспекти участі науковців НАН України у мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи. Український історичний журнал. 2009. № 3. С. 147-156.
3. Барановська Н. Чорнобильська трагедія. Нариси з історії. К.: Інститут історії України НАН України, 2011. 254 с.
4. Малиновский Б. Н. Академия наук Украины в дни Чернобыльской трагедии. К.: Укртелеком, 2001. 112 с.
5. Національна академія наук України. 1918-2008: до 90-річчя від дня заснування / Голов. ред. Б. Є. Патон. К.: Вид-во КММ, 2008. 624 с.
6. Чорнобиль 1986-1987 рр. Участь установ НАН України у подоланні наслідків Чорнобильської катастрофи. К.: Академперіодика, 2005. 492 с.
7. Чорнобиль. 1986-1987 рр. Документи і спогади. Роль НАН України у подоланні наслідків катастрофи. К.: Академперіодика, 2004. 564 с.

ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)

Михальчук Р. Ю., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Етнічний склад населення Мізоча Волинського воєводства міжвоєнного періоду було репрезентовано трьома великими групами – поляками, євреями та українцями. Також важливу роль відігравали чехи. Поляки творили магнатсько-шляхетське середовище краю, євреї опанували ніші торгівлі та ремісництва, а українці займалися переважно сільським господарством.

Згідно даних 1921 р., у Мізочі проживало 882 єврея [11, с. 1427], місце яких в економічному житті 20-30-их рр. ХХ ст. узагальнюють як єврейські, так і неєврейські спогади. Так, мізоцька полька, Регіна Шабловська-Лутинська в своїх мемуарах згадувала про велику кількість закладів торгівлі та послуг (кравецькі, шефські, перукарські) в Мізочі, які надавали переважно єврейські родини (хоча були чеські та польські). Для авторки численні єврейські крамниці, повні різноманітних товарів були за її словами «великою забавою» [10, с. 12]. Слова українців Василя Прищепи та Ганни Германюк це підтверджують і доповнюють: «В кожного єврея якась комерція була» [3]. Магазини євреїв називали «клітки» [1].

Улас Самчук в своїх автобіографічних творах називав Мізоч «типове жидівське містечко» [9, с. 127]. Зокрема, у «Волині» він писав, що щосереди можна було спостерігати картину, коли дорогою до Мізоча з самого рання на торги тягнулась валка возів з ближніх сіл [7, с. 134-135; 6, с. 129] та описував процес купівлі/торгівлі. В романі «Дермань» згадував про мізоцьких лікарів, фельдшера Капельдукіна в Мізочі, а також зазначав, що в євреї Мізоча можна було знайти роботу (як це зробив Онисько, який найнявся до «жидів» поганяти коня) [8, с. 51–73; 6, с. 129].

Перед початком Другої світової війни Мізоч знаходився на піку матеріального добробуту. Влада заохочувала польських поселенців до торгівлі в місті і планувала будівництво підприємств для консервування м'яса, фруктів і овочів. Польський бізнес розвивався, хоча і не міг завдати шкоди євреям, які були більш досвідченими та конкурентоспроможними. Українці та чехи також різними шляхами намагалися зайняти своє місце в торгівлі. Можливостей вистачало для усіх.

У розгалуженій системі торгівлі містечка спочатку домінували кілька великих торговців зерном, які заздалегідь скуповували врожай у селян, а іноді платили за зерно на роки вперед. Торговці мали в селах постійних селян-постачальників. грошові операції зазвичай здійснювалися усно без письмових зобов'язань. Купці встановлювали торгівні зв'язки за кордоном, вивозили сотні фургонів, завантажених зерном. Коли торговці усвідомили цінність хмелю, виробництво якого вимагало певних знань і специфічного догляду, вони переконали чеських фермерів вирощувати рослину та експортувати її у великих кількостях. В цьому контексті єврей Б. Ашер згадував: «Щоденні потяги з Мізоча, повні Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

продуктів, фруктів, яловичини, птиці, цукру, деревини, шкіри тощо, доставляли товари не лише по всій Польщі, а й в інші країни» і зазначав, що до початку війни Мізоч був житницею для всієї Польщі [12].

Крім того, в Мізочі розвивалися багато дрібних виробництв, як-от: олійні преси Авраама Бронштейна, Бозая Мізоха, Темаха Бермана та інші; дві лісопилні, що належали Капути та Мейзліху; молокозавод, що належав Меїру Бразу. Ісаак Браз відкрив мануфактуру з виробництва грубої вовняної тканини для фермерів [12]. В єврейських руках була також броварня. Вассерман мав млин [17]. Наявні дані оперують інформацією про осіб – власників магазинів в Мізочі, прізвища яких переважно були єврейськими: аптека (Фінкель Б.), магазин тканин (Бронштейн Х., Бронштейн Д., Бронштейн Дв., Бронштейн Й., Бунс Ш., Фліте Е., Гелман Г., Котель Ц., Малер Н., Мендюк М., Мізочі Ф., Перлук З., Трухлер Соня, Трухлер Вела), будівельні матеріали (Розенблат Б.), вироби з цементу (Славик В.), дріжджі (Лернер Л.), дерево (Гарнштейн Р., Таксер О. і Й.), галантерея (Качка М., Копит Р., Шейнфельд, Шпановер Г.), колоніальні товари (Дордік М., Пухлий Б.), книгарні (Ганцберг С., Шойхет І.), кухонне начиння (Рудель), борошно (Ганцберг А., Карп Х., Нульман Ш.), нафтопродукти (Гольдбартен С.), взуття (Меламед А.), магазин фруктів (Полак Д.), гуртвня пива (Берез М.), шкіра (Бронштейн Б., Гохман Й., Качка Ш., Лангер Т., Шейнлелд Л.), споживчі товари (Бечан В., Фішбеїн А., Ганцберг Р., Качка Й., Капельман П., Копит І., Мірмельштейн, Складік З., Шейнма Н., Трухлер П., Нудлер Б., Штівель С.), тютюнові вироби (Дубінський В.), готовий одяг (Кравець Б., Спектор Е.), копчені вироби (Бечан А.), горілка та лікери (Возницький Й.), збіжжя (Фішбеїн А., Фішлідер Б., Гелман Х., Розенштейн В.), вироби з заліза (Аврух А., Німеровер Й., Перлук Д., Перлук П.) [4, с. 70].

Як зазначав мізоцький єврей Йона Олікер, одним з найбагатших євреїв в міжвоєнний період в Мізочі мав прізвище Халбілем. Поляки та українці називали його «Півмільйона» [17].

Щомісяця 1-го і 15-го числа відбувалися сільськогосподарські торги, на яких продавали коней, худобу та сільськогосподарську продукцію [4, с. 70]. Єврей Джордж Ганцберг згадував про два базарні дні – понеділок і четвер, де на ринку євреї продавали свою продукцію. Було окреме місце було для овочів, масла і молока, корів та коней тощо [16].

Специфіка взаємовідносин у торгівлі формувала індивідуальний підхід до клієнта. Часто євреї давали крам/товар в борг покупцям, які не могли оплатити його відразу. Така взаємодія на економічній основі сприяла налагодженню контактів та формуванню дружніх відносин між обома сторонами. Серед численних прикладів такої індивідуальної співпраці – спогади українки Неонілі Паньохи, яка відмічала, що євреї не лише давали в борг, а й інколи відпускали продукцію за пів ціни, а також закликали в них брати ще. Така ситуація виразно контрастувала з часами німецької окупації, коли євреї не мали можливості займатися торговою діяльністю і сусідам-українцям не було в кого взяти в борг [2]. Інша свідок, мізочанка Ганна Германюк, згадуючи індивідуальний досвід, зазначала, що продавець-єврей запитував, кому купують тканину для пошиття одягу – собі чи малій дитині, і після того давав на кілька сантиметрів більше дитині на виріст [1].

Доволі часто євреї поєднували кілька видів підприємницької діяльності. Прибутковою справою був продаж лісу, керосину тощо. Наприклад, за спогадами Еміля Голдбартена, його батько продавав ліс і вироби з дерева. Зокрема, робили клепки для діжок, в яких зберігали віскі. Крім того, родина продавала керосин, адже в той час будинки освітлювали керосиновими лампами. Його привозили у цистернах і продавали магазинам, в звітти вже він доходив до клієнтів – кінцевого споживача [13]. Голдбартен зазначав, що продукцію з дерева відправляли в Німеччину та Великобританію, Польщу, а працювали в цій промисловості близько 20-24 українці» [13]. Таким чином, євреї створювали робочі місця для українців.

Часто підприємства по виробництву товарів та магазини містилися в одній і тій же будівлі, призначеній для проживання. Єврей Ісаак Розенблат згадував, що будинок сім'ї Мізочів, до якого переселилася його родина, складалася з двох спальних кімнат і кухні. А всередині дому був завод, де мололи мак. Селяни привозили перемолоти мак, а натомість отримували олію [15]. Єврейка Клер Борен зазначала, що її родина в Мізочі займалася дубленням – батько з дядьком та тіткою, а також бабуся обробляли шкіру тварин для одягу [14]. Єврейка Пніна Сорек (Мізоч) свідчила, що їхня сім'я проживала у великому домі, де на першому поверсі було 12 магазинів, які орендували для продажу продуктів, а також маслобійня [5].

Серед інших галузей господарства, які опанували євреї в Мізочі – агросектор. В містечку працював цукровий завод, який в якості сировини використовував цукрові буряки. Тому багато євреїв орендували земельні ділянки, щоб вирощувати цукровий буряк для підприємства.

Іншою прибутковою справою був продаж фруктів в Західну Польщу та інші терени, де була їх нестача. В основному це були яблука, хоча в деяких єврейських спогадах зустрічаються груші [17]. В Мізочі та в сусідніх селах (Дермань, Білашів, хутір Херма) в місцевих селян євреї скуповували яблука для експорту в польські міста (Варшава, Катовіце тощо). Задля запевнення серйозності намірів таких відносин часто наперед давали завдаток, коли дерева цвіли на весні, тому їх називали «яблука на цвіту». Крім місцевих євреїв, по яблука в Мізоч приїжджали польські євреї з таких міст як Катовіце, Сосновець та ін. Наприклад, єврей Макс Вельтфрайнт згадував, що їхня сім'я постійно жила в Катовіце, а на життя заробляла в Мізочі. Його батько був торговцем фруктами і постачав їх не тільки у великі польські міста, а й в інші країни. Мізоцькі фрукти славилися повсюдно, що приваблювало торговців з усієї Польщі, тож його батько був одним із перших, хто відкрив там філію. Таким чином, як згадував Вельтфрайндт, з початку 1930-х рр. Мізоч став другим домом, де вони проводили більшу частину року. У літні місяці вся родина приїжджала в Мізоч, який став місцем відпочинку з його чарівними пейзажами та чудовою атмосферою [12]. Згодом багато польських євреїв таким чином (економіко-торгівельний фактор) пов'язали свою долю з Мізочем, осівши в містечку [16].

Вже згодом, коли Мізоч в 1939 р. окупували радянські війська, Ашер Гілберг згадував, що коли вони зайшли в Мізоч, то побачили товари та матеріали, які могли б цілий рік забезпечувати величезну армію голодних солдат, чиновників і партійних діячів Радянської Росії, які жадібно дивились на прекрасні та якісні споживчі товари [12].

Отже, підприємлива діяльність євреїв, їх зайнятість в торгово-економічній сфері давала можливість налагодити життя на достойному рівні, мати відносний матеріальний добробут. Як висновок, можна зачитувати спогади єврейки Сарі Бібер-Голік про економічне життя в містечку: «Містечко Мізоч було, можливо, єдиним містом в Польщі, яке не знало нужди та бідності». Усі євреї заробляли на життя. Декому Мізоч давав рясно; іншим – до задоволення потреб; ніхто не знав бідності. Усі працювали і заробляли на життя. Дехто працював у торгівлі, інші – на фабриці, а хтось був простим різноробом. У Мізочі не соромилися займатися фізичною працею, а молодь працювала і трудилася, а не сиділа нічого не роблячи. Мешканців містечка знали далеко і повсюдно як гостинних і щедрих людей. У Мізочі дбали про нужденних, годували голодних, підтримували всіх, хто звертався по допомогу [12].

Список використаних джерел:

1. Інтерв'ю з Германюк Ганною (1937 р.н.), 6 серпня 2016 р. // Архів автора.
2. Інтерв'ю з Неонілою Паньохою (1929 р.н.), 25 липня 2016 р. // Архів автора.
3. Інтерв'ю з Василем Прищепою (1931 р.н.), 6 серпня 2016 р. // Архів автора.
4. Клиничук А. Мізоч торгівельний осередок Волині // Дерманська та мізоцька земля в українському та загальноєвропейському вимірі. Науковий збірник. Матеріали всеукраїнської історико-краєзнавчої конференції, 03 червня 2018 р., с. Дермань Друга. Упоряд. С. Синяк, І. Мартинчук. – ФОП Ляшук А. 2018.
5. Лист Пніни Сорек (Мізоч) до голови Мізоцької селищної ради 22 квітня 2009 р. // Архів автора.
6. Михальчук Р. Спогади про Мізоч у творах Уласа Самчука (перша половина ХХ ст.) // Дерманська та мізоцька земля в українському та загальноєвропейському вимірі. Науковий збірник. Матеріали всеукраїнської історико-краєзнавчої конференції, 03 червня 2018 р., с. Дермань Друга. Упоряд. С. Синяк, І. Мартинчук. – ФОП Ляшук А. – 2018. С. 129-132.
7. Самчук У. Волинь. Роман у трьох частинах. Т.1. – К.: Діпро, 1993.
8. Самчук У. Дермань. Роман. – Рівне: Волинські обереги, 2005.
9. Самчук У. На білому коні. На коні вороному: Спомини і враження: У двох частинах. – Острог-Луцьк: Вид-во На УОА, ПВД «Твердиня», 2007. 427 с.
10. Шабловська-Лутинська Р. Мізоч безповоротно минулої минувшини. – Рівне: ПП «Формат – А», 2021. 109 с.
11. Encyclopedia of Camps and Ghettos, 1933–1945 : Ghettos in German-Occupied Eastern Europe / vol. ed. Martin Dean. – Washington : Indiana University Press, 2012. – Vol. 2. – 1962 p.
12. Memorial Book of Mizocz. Accessed April 21, 2022. <https://www.jewishgen.org/yizkor/mizoch/mizoch.html>
13. USC SFI VHA, Testimony 07722. Emil Goldbarten.
14. USC SFI VHA, Testimony 18572. Claire Boren
15. USC SFI VHA, Testimony 38507. Isaac Rozenblat.
16. USC SFI VHA, Testimony 46431. George Ganzberg.
17. YIUA (Yad Vashem Archiv). 03/2233, Jona Olikier.

РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.

Монич О. І., здобувач ступеня доктора філософії PhD

Данилець Ю. В., кандидат історичних наук, доцент кафедри археології, етнології та культурології

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Тема розбудова чернечого життя Марамороської єпархії на зламі XVII–XVIII століть є доволі актуальною. Враховуючи виявленні нові архівні матеріали у фондах Державного архіву Закарпатської області є очевидним, що ця тема має багато «білих плям», а існуючі дослідження дозволяють кваліфікувати її як маловивчену.

У 1682–1740 роках на території Марамороського комітату православний єпископат відкриває 13 нових монастирів – 8 на території сучасного Закарпаття, 5 – на території Румунії [4, арк. 4–4 зв.; 9, с. 105–122; 12, с. 276; 8, с. 58–76]. Останніми були: Мойсеевський (1682), Джулинський (1692), Евдянський (1709), Барсанівський (1711) та монастир у Вишній Вишаві (1719) [1, арк. 5 зв.–7; 9, с. 116–121; 12, с. 276]. Цілком очевидно, що монастирі були створені з метою «перешкоджання поширенню унії на південно-східні терени Мукачівської єпархії» [13, с. 45].

Одним з чернечих осередків Мараморощини, який був заснований на зламі століть була чоловіча обитель на честь святого архістратига Божого Михайла селі Джулин (рум. *Djulești*, *Djuleștie*, *Giulești*; угор. *Gyulafalva*), яке сьогодні знаходиться у повіті Біхор в Румунії і входить до складу комуни П'єстроаса [5, с. 105–109].

Згідно відомого «Списання» обителів Мараморошу Джулинський монастир був заснований в 1692 році [1, арк. 5зв.]. У вказаному році, чернечий осередок почав будувати його фундатор, немеш – Лупула Поп (Пап) [1, арк. 5зв.; 10, с. 445], який був місцевим парохом [10, с. 442, 445; 8, с. 59]. Отець Лупула віддав монастиря свою землю і місце [12, с. 284].

Румунський історик С. Релі припускає, що монастир в селі Джулин був ще до 1692 року [7, с. 151–152]. Цю ж гіпотезу зустрічаємо і в о. Анатолія (Крालицького), який перераховуючи закриті монастирі Мараморошу в 1788 році, про Джулинський монастир робить таку примітку: «начался в 1676 году» [4, арк. 4].

Дерев'яний храм монастиря на честь святого Архангела Михайла освячував 13 травня 1695 року відомий єпископ Марамороської православної єпархії – Йосип (Стойка) [1, арк. 5зв.; 6, с. 160; 9, с. 116–117; 12, с. 284; 8, с. 59]. Станом на 1749 рік в храмі зберігався підписаний, згаданим єпископом, антиминос [1, арк. 5зв.]. Єпископ Стойка іноді проживав в цьому монастирі [12, с. 284]. В храмі монастиря були всі необхідні атрибути для звершення богослужіння [9, с. 117].

Документи свідчують, що в обителі впродовж XVIII століття була мала кількість ченців [9, с. 117; 10, с. 433; 442]. Першим настоятелем (калугером) монастиря був ієромонах Феодосій [1, арк. 5зв.; 10, с. 442]. Чернечий постриг над ним звершив єпископ Йосип (Стойка). Невдовзі після постригу отець Феодосій помер в Угольському монастирі [1, арк. 5зв.].

До розбудови монастиря мали відношення родини Папп і Реднік. Останні сім'ї, відповідно до акту від 27 вересня 1753 року подарували монастирю свої землі [2, арк. 1–2].

28 червня 1756 року Степан Реднік разом з іншими ктиторами монастиря хотіли перенести храм монастиря в більш зручніше місце. Причиною цього було те, що місце де був монастир було незручним «под берешкомь», що на думку вельмож заважало будувати інші споруди на території монастиря [10, с. 442].

Як впливає з «Списання» сім'я Реднік взагалі керувала монастирем [9, с. 117]. Один з представників сім'ї Реднік був архідяконом, який станом на 1749 рік був намісником монастиря, і який негативно впливав на монахів. Ченці боялися отця Редніка, через що вони не хотіли тривалий час залишатися в монастирі [9, с. 117]. Згідно опису монастиря 1756 року отець Реднік, а разом з ним і його сім'я, використовували монастир, як свою резиденцію [10, с. 433].

Відомо, що в 1777 році іконописець Олексій написав святу ікону для монастиря [6, с. 160; 7, с. 152].

Наприкінці XVIII століття, секуляризаційна політика Габсбургів спричинила процес ліквідації або ж скорочення чернечих осередків майже по всій території Австрійської імперії. Не став виключенням і Джулинський монастир, який разом з більшістю марамороських чернечих центрів де юре був закритий в 1788 році [4, арк. 4; 11, с. 51–55; 12, с. 285].

Разом з тим, у фондах ДАЗО є на зберігання «Розпорядження Угорського королівського намісництва щодо пред'явлення інформації про монастир с. Дюлафалва», яке датується 26.11.1789 роком [3, арк. 1–2].

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ III РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкova Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРІЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрелець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180